

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF har vi sådan en lille selvreguleringsmekanisme. Den består i med jævne mellemrum at sætte nogle af de lidt mere EU-entusiastiske medlemmer på forslag om implementering af forskellige direktiver, og det er så faldet i mit lod at tage denne del af det.

Jeg må sige, at det jo godt kan få en til at miste modet lidt, når man gnaver sig igennem denne sproglige konstruktion over; ja, små 70 sider var det vel, hvor der godt nok er lavet visse sproglige bearbejdnings fra den første fremsættelse, men hvor forslaget godt kunne få gavn af lidt mere sproglig bearbejdning, sådan at det faktisk kan forstås af dem, det vedrører, og dem, der skal bruge det.

Men i hovedsagen går det ud på at gøre det lettere for udbydere af e-handel at krydse grænser, fordi det fremover med implementering af det direktiv, med det fremsatte forslag, er udbyderlandets regler, der gælder. Det betyder en lettelse for dem, der udbyder.

Til gengæld er det ikke nødvendigvis sikkert, at forslaget giver en tilstrækkelig beskyttelse for de forbrugere, der handler over nettet; og dér mener jeg, da det er et minimumsdirektiv, at der godt kunne arbejdes med en bedre forbrugerbeskyttelse.

Forbrugerrådet har i sit høringssvar peget på nogle af områderne, og det er faktisk en række fornuftige spørgsmål og forslag. Forbrugerrådet rejser i denne sammenhæng. Det gælder bl.a. spørgsmålet om at gøre det helt tydeligt, hvordan udbyderen skal skilte med, at det er en kommerciel ydelse, der er tale om; og hvem udbyderen er, og hvordan man kan komme i kontakt med udbyderen – nu tænker jeg ikke over nettet, men direkte i de tilfælde, hvor der skulle være problemer.

Det gælder også spørgsmålet om at sikre, at forbrugeren ikke er bundet, hvis udbyderen ikke lever op til kravene, herunder specielt oplysningskravene. Det er uægtelig noget vanskeligt for en forbruger at komme videre, hvis forbrugeren ikke har den beskyttelse, der f.eks. kunne bestå i, at forbrugeren ikke er bundet af sin handel, hvis der er misvisende eller ikkefyldtgørende oplysninger.

Det handler også om at gøre prisoplysninger forpligtende. De fleste af os, der har prøvet at handle via nettet, ved, at der ofte er lokkemad

på nettet, og at det ikke nødvendigvis er de priser, det handler om, når det kommer til stykket. Endelig er der spørgsmålet om, at udbyderen må have en pligt til at bekræfte ordren, så snart den er kommet ind. Det er jo meget enkelt, når det er online. Men det fremgår i hvert tilfælde ikke tydeligt af forslaget, som det er fremsat.

Så jeg vil mene, at ud over den sproglige forbedring, kunne der også godt være tale om nogle indholdsmæssige forbedringer af forslaget, som det er fremsat.

Marianne Jelved (RV):

Der er jo en gang imellem visse fordele ved at være et mindre parti. Vi har fået gennemgået lovforslaget på glimrende vis af de foregående ordførere, og derfor skal jeg nøjes med at gøre et par bemærkninger.

For det første er det jo kompliceret stof, det er endda meget kompliceret. Men jeg synes også, man kan se, at ministeriet har gjort sig stor umage med at prøve at stille lovforslaget op på en sådan måde, at man skulle kunne danne sig et overblik over det. Men det er svært.

Jeg har hæftet mig ved, at EU-Kommissionen gjorde nogle bemærkninger efter fremsættelsen i efteråret under den tidligere regering, og at der er gjort forsøg på at imødekomme – sådan må man læse bemærkningerne til lovforslaget – Kommissionens anfægtelser ved, og jeg citerer: »Sproglige justeringer af lovforslaget«.

Det er min opfattelse, at den problemstilling, som Kommissionen rejser, og som visse organisationer i Danmark har hæftet sig ved, ikke kun er et spørgsmål om sproglige justeringer. Det er et spørgsmål om, hvorvidt privatretlige forhold skal være omfattet og er omfattet af direktivet, eller de ikke er det. Det kan jeg heller ikke selv svare på nu, men jeg peger bare på det som et eksempel på, hvor kompliceret området er.

Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi giver os god tid til behandlingen i udvalget. Jeg har selv engang haft som ambition, at jeg ikke vil lovgive om noget, som jeg ikke selv kunne gennemskue. Dermed et løfte om, at vi grundigt går det igennem, og der er, som det også er blevet påpeget, meget stof at hente også i høringssvarene.

Jeg mener også, at vi skylder ikke alene EU-sagen, som fru Anne Grete Holmsgaard strejffede, men også borgerne, at man kan se, hvad der er op og ned på de vilkår, som man skal leve under i et mere og mere grænseløst samfund. Det bør vi som lovgivere hjælpe til med.